

Arrest

nr. 325 964 van 29 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, en dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd is door zijn moeder X, op 13 november 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 november 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat V. CHRISTIAENS. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen een verzoek om internationale bescherming in op 1 september 2023.

Op 16 mei 2024 en 29 augustus 2024 wordt eerste verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 29 augustus 2024 wordt tweede verzoekende partij gehoord op het CGVS, bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 11 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij T.T., moeder van tweede verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, van Georgische etnie te zijn en ook christen-orthodox te zijn. U bent geboren op [...]1986 in Kutaisi. Uw vader verliet uw gezin toen u zes maanden oud was. U werd opgevoed door uw grootouders omdat uw moeder reeds toen u heel jong was naar Oekraïne verhuisde. In 2004 vervoegde u haar in Kiev. In 2013 werd uw zoon O.T. (CGVS [...], DVZ [...]) geboren nadat u in Oekraïne een Georgische man had leren kennen en een relatie begon met hem. In 2014 overleed de vader van uw kind. Twee jaar later leerde u L.M. kennen en na een half jaar begonnen jullie te daten. Het eerste jaar van jullie relatie verliep goed, maar erna begon hij u mentaal, fysiek en seksueel te mishandelen. Door de gevolgen van zijn geweld kreeg u een miskraam nadat u zwanger raakte van hem. Hij eiste ook dat u geld gaf aan hem. Jullie zijn in totaal vier jaar samen geweest. In 2018 of 2019 kwam u te weten dat uw ex-partner diefstallen pleegde en daarom werd gerepatriëerd naar Georgië. U moest gedwongen met hem meegaan. Hij schakelde zelfs een vriend genaamd P. in om u te bedreigen opdat u met hem zou meegaan naar Georgië. U ging mee en verbleef een paar maanden bij hem in Georgië. Nadien trokken jullie naar Polen om er te werken, waar u ook twee of 2.5 maanden verbleef. Ook daar zette het geweld zich verder. Op een gegeven moment werkte u in een fabriek, toen uw ex-partner u fysiek met de dood bedreigde. Het personeel van de fabriek kwam tussen en kon uw ex-partner zo wegsturen. Ze hielpen u ook om te scheiden van uw partner en naar Oekraïne te vertrekken.

Sinds jullie wegen scheidden, probeerde L.M. vaak telefonisch contact met u op te nemen. Onder druk van kennissen en familie sprak u op die manier met hem op een bepaald moment. Tijdens dit gesprek dreigde L.M. ermee dat hij u overal zou vinden en u pijn wou doen. Hierna vernam u dat L.M. een gevangenisstraf van vijf of zes jaar kreeg in Polen. Daarom besloot u in 2021 of 2022 om terug naar Polen te gaan om geld te verdienen. Op 5 maart 2022 – na het uitbreken van de oorlog in Oekraïne – bracht uw moeder uw kind naar u in Polen. Door de oorlog konden jullie niet terugkeren naar Oekraïne. In 2023 toen u twee weken verlof had van uw werk, ging u in deze periode naar Georgië zodat uw zoon enkele familieleden kon ontmoeten die in Rusland wonen. Na twee weken ging u terug naar Polen. Toen u terug in Polen was, kreeg u een telefoontje van de nicht van L.M. die zei dat hij vrij was gekomen. Ze moedigde u aan om een telefonisch gesprek met L.M. aan te gaan. Tijdens dit telefoongesprek werd u opnieuw bedreigd door hem. U was in deze periode te weten gekomen dat uw ex-partner ook agressief was geweest jegens uw kind en u foeterde hem daarom ook uit tijdens het telefoongesprek. L.M. ontkende alles. Na dit gesprek nam u contact op met een vriendin in Duitsland en u besloot dat u een verzoek om internationale bescherming moest indienen.

Op 31 augustus 2023 kwam u aan in België, waar u op 1 september 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Toen u in België was, kwam u te weten via een gemeenschappelijke kennis dat L.M. zou weten waar u zich bevindt en dat hij nog altijd informatie probeert op te zoeken over u.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: medische documenten over uw gynaecologische problemen (origineel); Het Oekraïens paspoort van uw zoon (origineel); documenten over het Oekraïense staatsburgerschap van uw zoon (origineel); documenten over uw tijdelijk verblijfsrecht in Polen (origineel); Poolse werkdocumenten (origineel); uw belastingdocumenten van Oekraïne (origineel); de belastingdocumenten van Oekraïne van uw zoon (origineel); een document over de domicilie van uw zoon in Oekraïne (origineel); een document over uw domicilie in Oekraïne (origineel); een Oekraïens nationaliteitsbewijs van uw zoon (origineel); documenten over de rekening die u hebt geopend in Georgië (origineel); documenten over de registratie van de geboorte van uw zoon in Oekraïne (origineel); het geboortecertificaat van uw zoon (origineel); een aanvraag tot verblijfsvergunning in Oekraïne (origineel); uw inkomenscertificaat (origineel); uw

Georgische identiteitskaart (origineel); uw permanente verblijfskaart in Oekraïne (origineel) en uw Georgische paspoort (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U had voor het persoonlijk onderhoud een aantal medische documenten ingediend waaruit blijkt dat u met gynaecologische problemen kampt. Volgens uw verklaringen blijft uw menstruatie al maandenlang uit en ervaart u veel misselijkheid hierdoor, doch vooralsnog heeft u nog geen diagnose ontvangen. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud had u echter geen medicatie genomen en bovendien werd u aan de start van het interview gevraagd hoe u zich voelde en u zei dat u zich goed voelde. U gaf ook aan dat u geen gezondheidsproblemen ondervond die u konden hinderen in uw deelname aan het persoonlijk onderhoud (NPO 1, p. 3). Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u zich in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te voeren (NPO 2, p. 2). Bovendien blijkt uit het goede verloop van beide interviews niet dat uw medische problemen voor obstakels hebben gezorgd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest gedood te worden door uw ex-partner indien u zou moeten terugkeren naar Georgië omdat u tijdens jullie relatie meermaals het slachtoffer werd van fysiek en seksueel geweld en hij u nadien met de dood bedreigde omdat u hem verlaten had (NPO 1, p. 10). Daarnaast kan u niet terugkeren naar Georgië omdat u er niks heeft (NPO 1, p. 14).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst wordt uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Georgië op ernstige wijze ondermijnd door uw handelen in de periode vooraleer u besloot om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België. U herhaalde meermaals doorheen het eerste persoonlijk onderhoud dat u niet kon terugkeren naar Georgië omdat uw ex-partner hoogstwaarschijnlijk daar is en u vreest gedood te worden door hem (NPO 1, p. 8-10). Gelet op deze bijzonder ernstige vrees die u meent te koesteren is het toch wel héél opmerkelijk dat u na de relatiebreuk met uw ex-partner en na het uitbreken van de oorlog in Oekraïne eerst nog langer dan een jaar in Polen verbleef om te werken zonder asiel aan te vragen vooraleer u besloot om naar België te komen om asiel aan te vragen (NPO 1, p. 4 & 7-8). Het gegeven dat L.M. in een Poolse gevangenis zat in deze periode kan op dit vlak geen verschoning bieden aangezien u wist dat hij na vijf of zes jaar zou vrijkomen (NPO 1, p. 7) en u zelf later ook aangaf dat zelfs in het geval van L.M. zijn opsluiting, hij familie en kennissen heeft die u in zijn plaats zouden viseren (NPO 1, p. 13). U werd gevraagd om welke reden u in Polen nooit asiel heeft aangevraagd en toen gaf u aan dat u niet wist dat deze mogelijkheid in Polen bestond. U werd gevraagd of u inspanningen heeft geleverd om hier informatie over te bekomen en toen zei u dat dit niet het geval was (NPO 1, p. 9). Het gegeven dat u echter zelfs niet eens de moeite hebt genomen om zich te informeren naar de mogelijkheid van internationale bescherming doet de wenkbrauwen serieus fronsen. In het algemeen staat het ook disproportioneel in verhouding tot uw vrees om vermoord te worden in Georgië dat u zolang heeft gewacht om ergens een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

In ondergeschikte orde kan trouwens ook nog worden opgemerkt het wel bijzonder frappant is dat u besloot om voor lange tijd in Polen te verblijven en te werken (NPO 1, p. 7), wetende dat uw ex-partner precies in dat land in de gevangenis verbleef. Alhoewel hij immers in de gevangenis zat, bestond nog altijd de mogelijkheid dat hij zou vrijkomen zonder dat u hiervan op de hoogte zou zijn en daarenboven gaf u zelf meermaals aan dat hij over een netwerk beschikte in Polen (NPO 1, p. 6 & 6). Gelet op deze context is het weinig logisch dat u voor Polen zou kiezen als plek om te werken en verblijven.

Ten tweede wordt uw vrees voor vervolging verder op ernstige wijze ondermijnd door een grove omissie in uw hoofde omtrent de hoofdreden achter uw verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo werd u bij de DVZ gevraagd om welke reden u niet kon terugkeren naar Georgië en toen gaf u aan dat u er vreesde op straat te belanden, dat u er niks heeft, dat u geen connecties heeft met het land, alsook dat er in Georgië geen mogelijkheid is om een job te vinden (CGVS Vragenlijst, d.d. 11/09/2023, vraagnr. 3.4 & 3.5). U heeft met geen woord gerept over het huiselijk geweld dat u ondervond door uw ex-partner, noch over uw vrees om vermoord te worden door hem bij terugkeer naar Georgië. Het was pas maanden later dat u het CGVS er via uw advocaat over inlichtte dat u eigenlijk ook vreest om terug te keren naar Georgië omdat u huiselijk geweld meemaakte met uw ex-partner, dat hij u ook na jullie relatie bleef bedreigen en omdat hij ervan op de hoogte was dat u in België was (mail advocaat, d.d. 15/01/2024, zie administratief dossier). Het gegeven dat u hier eerder tijdens de asielprocedure in alle talen over zweeg staat haaks op uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangezien u toen aangaf dat u vreest gedood te worden door uw ex-man bij terugkeer naar Georgië en zelfs stellig beklemtoonde dat u enkel hem vreesde (NPO 1, p. 10). Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd om welke reden u niks over uw ex-partner heeft vermeld tijdens uw DVZ interview en toen zei u dat dit was omdat u veel stress ervaarde toen. U zei dat u pas besloot om de waarheid te vertellen eens uw vrienden in België u dit aanraadden. U werd erop gewezen dat u bij de DVZ expliciet werd gevraagd om welke reden u niet kon terugkeren naar Georgië en er werd u gevraagd of u het in dit verband niet belangrijk vond om uw hoofdvrees te vermelden en toen zei u opnieuw dat u schrik had (NPO 1, p. 14). U werd gevraagd waar u dan precies schrik voor had en toen zei u dat u bang was dat uw ex-partner u zou vinden en vermoorden. U zei ook dat u het beste belang van uw kind in het achterhoofd hield bij deze beslissing (NPO 1, p. 15). Deze verklaring kan het CGVS echter niet overtuigen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, en dat zij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Daarenboven worden al uw verklaringen bij de Belgische asielautoriteiten vertrouwelijk behandeld – waar u ook reeds bij de DVZ op werd gewezen – waardoor uw verklaring dat u bij de DVZ niks vermeldde over uw vrees jegens uw ex-man uit angst dat hij u zou vinden geen steek houdt. Daarnaast kan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat het net in het belang van uw kind zou zijn om van in het begin de waarheid te vertellen over uw vrees voor vervolging ten opzichte van Georgië aangezien het CGVS zo beter in staat is om een correcte beslissing over uw asielsdossier te nemen. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vrees verder.

Ten derde wordt uw vrees verder ondermijnd door uw pertinent gebrek aan kennis en interesse rond de huidige verblijfplaats van uw ex-partner. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd in welk land uw ex-partner zich op dat moment bevond. U zei dat u het niet wist en dat u hoopte dat hij niet naar België zou komen omdat u er 100% zeker van was dat hij u in dat geval zou doden (NPO 1, p. 10). Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u een update had over zijn huidige verblijfplaats, waarop u antwoordde dat u daar geen enkele informatie over had. U heeft ook geen enkele poging ondernomen om hier informatie over te krijgen (NPO 2, p. 6). Het staat buiten kijf dat uw gebrek aan interesse op dit punt hoegenaamd niet proportioneel in verhouding staat tot uw vrees om gedood te worden door hem.

Ten vierde kan worden opgemerkt dat u hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat u niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen indien u daadwerkelijk problemen zou ervaren met uw ex-partner in de toekomst. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangthuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is. U slaagt hier echter niet in.

U werd gevraagd of u op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen indien u zou terugkeren naar Georgië en problemen zou ervaren met uw ex-partner. U antwoordde door te verwijzen naar de situatie van de LGBT-gemeenschap in Georgië, alsook door te zeggen dat niemand wordt geholpen in Georgië en dat de politie niet helpt in het geval dat een vrouw wordt vermoord door een man. U zei dat u sowieso nooit zal terugkeren naar Georgië en dat het een gevaarlijk land is waar u zichzelf niet met uw kind ziet wonen (NPO 1, p. 13). Door te verwijzen naar de LGBT-gemeenschap toont u al niet aan dat u in uw specifieke situatie – van huiselijk geweld – niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Bovendien haalde u ook geen enkel concreet element aan om te staven dat u daadwerkelijk niet zou geholpen worden indien u problemen zou ervaren met uw ex-man in Georgië. U werd immers gevraagd waarop u zich baseerde toen u zei dat de politie in Georgië u niet zou helpen en toen zei u gewoon dat u over veel dergelijke gevallen had gehoord (NPO 1, p. 3). Daarnaast werd u ook nog gevraagd of u hebt geprobeerd om informatie te vergaren over de mogelijkheden die er bestaan in Georgië voor slachtoffers van huiselijk geweld. U gaf aan dat u niet op de hoogte was van het bestaan van de mogelijkheid om een contactverbod te krijgen tegen uw ex-partner en evenmin had u informatie over het bestaan van organisaties voor slachtoffers, de gratis noodlijn of het concept van vluchthuizen (NPO 1, p. 13). U heeft hier ook geen informatie over opgezocht, terwijl dit wel redelijkerwijze van u kan worden verwacht gelet op de reeds eerder vermelde vrees om gedood te worden die u meent te koesteren bij terugkeer naar Georgië. U verklaarde uw gebrek aan inspanningen om informatie op te zoeken aan het feit dat u nooit in Georgië hebt gewoond. Nadat u door de behandelende protection officer werd gewezen

op het bestaan van al deze mogelijkheden voor slachtoffers van huiselijk geweld, werd u gevraagd of u er beroep op zou kunnen doen in Georgië. Toen benadrukte u opnieuw op algemene wijze dat Georgië klein en gevaarlijk is, alsook dat u zou kunnen gevisieerd worden door het netwerk van uw ex-partner (NPO 1, p. 13). Wederom haalde u dus geen enkele concrete elementen aan om te staven dat u niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook uit uw verklaringen dat u “niets” heeft in Georgië (NPO 1, p. 14) geen internationaal beschermingsstatuut in uw hoofde kan worden afgeleid en dit omwille van twee redenen.

Enerzijds dient te worden opgemerkt dat u dergelijke problemen zelf niet aanhaalde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS toen u werd gevraagd naar de verschillende redenen voor waarom u niet naar Georgië zou kunnen terugkeren. Deze vaststelling klemmt des te meer aangezien u concreet werd gevraagd of u nog andere zaken vreest bij terugkeer naar Georgië, los van de situatie met uw ex-partner (NPO 1, p. 10) en u tijdens uw DVZ interview daarentegen uw hele asielrelaas ophing aan het feit dat u niet naar Georgië zou kunnen terugkeren omdat u er niks heeft, geen affiniteit met het land hebt en u er ook geen werk zou kunnen vinden (zie supra). U werd gevraagd om welke reden u deze vrees niet spontaan hebt aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS en toen zei u meermaals dat u voornamelijk niet kan terugkeren naar Georgië omwille van uw problemen met uw ex-partner en alhoewel u inderdaad aangaf dat u geen netwerk, noch opgebouwd leven heeft in Georgië, beklemtoonde u stellig dat u het voor u niet onmogelijk is om terug te keren omwille van economische redenen (NPO 1, p. 14). Hoe dan ook kan er van u worden verwacht dat indien u effectief concrete problemen vreest bij terugkeer naar Georgië op vlak van het opnieuw opbouwen van uw leven daar, dat u dit spontaan zou hebben vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud.

Anderzijds kan het feit dat u moeite zou hebben met u opnieuw te integreren in de Georgische samenleving in elk geval bezwaarlijk als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie gezien en houdt het ook geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Deze potentiële integratieproblemen kunnen evenmin worden beschouwd als een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In ondergeschikte moet tenslotte nog worden opgemerkt dat u ook op dit vlak niet op de hoogte was van het bestaan van organisaties in Georgië die u op dit vlak zouden kunnen helpen. U heeft evenmin getracht om hier informatie over op te zoeken. Als verklaring hiervoor zei u dat u enkel de moeite hebt gedaan om informatie op te zoeken over Europa en dat u dit niet hebt geprobeerd in Georgië (NPO 1, p. 14). Hiermee toonde u niet alleen niet aan dat u niet op hulp zou kunnen rekenen in Georgië op vlak van uw integratie, doch er moet bovendien op worden gewezen dat internationale bescherming enkel openstaat voor verzoekers die niet in aanmerking komen voor nationale beschermingsmogelijkheden. Het staat derhalve buiten kijf dat het gegeven dat u niet eens hebt geprobeerd om informatie op te zoeken over beschikbare hulp voor u in Georgië allesbehalve aantoonde dat u nood heeft aan een internationaal beschermingsstatuut in België.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. De medische documenten gaan over de gynaecologische problemen die u ervaarde, doch hebben niks te maken met uw asielrelaas. De documenten over het Oekraïens staatsburgerschap van uw zoon, de documenten over zijn geboorte in Oekraïne, zijn geboortecertificaat en zijn paspoort staven zijn nationaliteit en identiteit en deze elementen worden niet in twijfel getrokken. Uw Georgisch paspoort en uw Georgische identiteitskaart staven dan weer uw identiteit en nationaliteit en ook dit wordt niet in twijfel getrokken. Wat betreft de documenten over het verblijf van u en uw zoon in Oekraïne, dient te worden opgemerkt dat ook dit niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor de documenten die u meebracht om uw verblijf en tewerkstelling in Polen te staven. Het document dat u meebracht om te staven dat u een geldrekening had geopend in Georgië vertoont evenmin een link met uw asielrelaas.

U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij O.T., zoon van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bent een Oekraïens staatsburger geboren op [...] 2013 te Kiev (Oekraïne). Jouw moeder, T.T. (CG: [...], OV: [...]), is Georgisch staatsburger, net zoals jouw vader. Je vader overleed in 2014. Je woonde steeds in Kiev maar toen de Russische invasie begon in 2022 vertrok je samen met je grootmoeder naar Polen. Je vervoegde er jouw moeder, die reeds in Polen verbleef om te werken.

Uit jouw verklaringen en de verklaringen van jouw moeder blijkt dat je jouw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door jouw moeder worden aangehaald. Je moeder verklaarde in het kader van haar verzoek het volgende:

[...]

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Daarnaast bleek nog voor de aanvang van het persoonlijk onderhoud dat jij liever niet gehoord wou worden. Na uitleg over hoe het persoonlijk onderhoud zou verlopen stemde je in met even gehoord te worden. Na een pauze wou je echter opnieuw niet langer gehoord worden en ondanks meerdere pogingen van zowel de protection officer, jouw moeder en jouw advocaat bleef je eerder weigerachtig om verder gehoord te worden. Om die reden werd beslist om jou niet verder te horen en jouw moeder bijkomende vragen te stellen om de vrees in jouw hoofde te verduidelijken. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit de door jou en jouw moeder neergelegde documenten blijkt dat jij over de Oekraïense nationaliteit beschikt. Volgens de beschikbare landeninformatie (die toegevoegd werd aan jouw administratief dossier) blijkt dat, op basis van de Georgische nationaliteitswetgeving, een kind van wie een van de ouders het Georgisch staatsburgerschap heeft, het recht heeft op de Georgische nationaliteit (het principe van ‘ius sanguinis’ – Art. 10 Law of Georgia on Georgian Citizenship). Als kind van Georgische staatsburgers heb je aldus van rechtswege ook de Georgische nationaliteit. Blijkens diezelfde wetgeving is dubbel staatsburgerschap onder bepaalde voorwaarden eveneens toegestaan in Georgië. Onder andere minderjarigen hebben volgens paragraaf 3, art. 21 het recht om het Georgisch staatsburgerschap te behouden als zij via geboorte een buitenlands staatsburgerschap hebben verkregen of met de toestemming van de Georgische autoriteiten. Uit dezelfde info blijkt bovendien dat het niet noodzakelijk is eerst afstand te doen van het andere staatsburgerschap. Voorts toont de info aan dat een minderjarige die het Georgisch staatsburgerschap niet bij de geboorte heeft verkregen, maar van wie een van de ouders Georgisch staatsburger is, hiervoor de reguliere procedure dient te volgen. Voor wie in het buitenland verblijft zijn deze administratieve stappen mogelijk bij de bevoegde Georgische consulaire dienst. Er kan aldus worden aangenomen dat jij van rechtswege over de Georgische nationaliteit beschikt. De opmerkingen die jouw moeder via jullie advocaat na het persoonlijk onderhoud heeft doorgegeven wijzigen deze vaststelling niet. Jouw moeder stelt namelijk dat jij het Georgisch staatsburgerschap eerder werd geweigerd door de Georgische ambassade te Oekraïne en jij pas daarna het Oekraïens staatsburgerschap werd verleend. Dit strookt in de eerste plaats alvast niet met de hierboven aangehaalde

informatie maar gaat bovendien lijnrecht in tegen de verklaringen die jouw moeder eerder aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud, waar zij expliciet stelde nooit de Georgische nationaliteit voor jou te hebben gevraagd. Dat het hier om een detail zou gaan die zij miste, zoals wordt gesuggereerd in de mail van de advocaat, is niet redelijk (zie mailverkeer advocaat, dd. 11/09/2024, NPO II moeder, p. 3-4, 7). Bijgevolg wordt geen geloof gehecht aan de verklaring van jouw moeder dat jou eerder de Georgische nationaliteit werd geweigerd.

Er moet worden opgemerkt dat het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg bij het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade de plicht veronderstelt van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij/zij aanspraak kan maken. Het volstaat met andere woorden om een asielrelaas te beoordelen naar één referentieland waarvan verzoeker de nationaliteit draagt, in casu Georgië. Een onderzoek naar de voorgehouden problemen in Oekraïne is derhalve niet noodzakelijk.

Uit jouw moeders verklaringen blijkt verder dat je verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven is gebaseerd als diegene die werden aangehaald door jouw moeder T.T. (CG: [...], OV: [...]; NPO II moeder, p. 4). In het kader van het door haar ingediende verzoek om internationale bescherming wordt een beslissing genomen van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan ook wat jou betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij je moeder hebben geleid, worden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in haar beslissing, die luidt als volgt:

[...]

Er kan nog worden opgemerkt dat jouw moeder eveneens verwees naar de 'slechte manier van opgroeien' in Georgië en haar eigen kindertijd als reden waarom jij niet naar Georgië zou kunnen (NPO II moeder, p. 5, 8). Met dergelijke algemene, onpersoonlijke stellingen brengt jouw moeder echter geen ernstige en zwaarwichtige elementen aan die wijzen op een nood aan internationale bescherming in jouw hoofde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/2 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Ze betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en voeren volgend verweer:

"Ten eerste stelt verweerster dat de vrees van verzoekster weinig geloofwaardig lijkt omdat ze, in essentie, lang in Polen is blijven werken en er geen asiel heeft aangevraagd. Er wordt gewezen op haar ex-partner, een Georgiër, die net in Polen in de gevangenis was opgesloten.

Replik:

Het CGVS heeft her en der uit de verklaringen van verzoekster enkele elementen samengeraapt, waardoor de opmerkingen in de bestreden beslissing inderdaad weinig coherent overkomen. Het is evenwel van belang om de eigenlijke verklaringen van verzoekster na te lezen. Daaruit blijkt namelijk heel duidelijk de reden waarom ze in Polen is gaan werken en er ook gebleven is, terwijl haar ex-partner er in de gevangenis zat. De logische volgorde én uitleg is de volgende:

- verzoekster had geld nodig om voor haar zoon te zorgen. De enige plaats waar nog een degelijk inkomen kon verdiend worden buiten Oekraïne of Georgië is Polen: [NPO p. 7]
- aan verzoekster werd meegedeeld dat ze verder kon reizen, maar ze wou in Polen blijven: [NPO p. 7]
- ze werd via familie van haar ex-partner op de hoogte gebracht van diens vrijlating: [NPO p. 8]
- op vraag van de familie van haar ex-partner had ze met hem nog een gesprek, maar dat is volledig uit de hand gelopen. Toen wist ze dat ze weg moest. Ze vond het doodjammer, want haar nieuw leven in Polen is daarvoor verwoest: [NPO p. 9]

Het relaas van verzoekster is bijzonder chronologisch, logisch en duidelijk. Polen was het enige realistische alternatief om te werken. Het werken was er geen probleem zolang haar ex-partner in de gevangenis zat. Om die reden was er ook geen noodzaak om asiel aan te vragen in Polen. Verzoekster was zeker dat ze wel door vrienden of familie zou verwittigd worden als haar ex-partner werd vrijgelaten, wat ook gebeurde. Zolang hij in de gevangenis zat, kon verzoekster bijgevolg onbevreesd in Polen blijven wonen en werken. Aan die mogelijkheid kwam een einde toen hij vrijgelaten was. Door zijn vrijlating kon verzoekster niet anders dan het land verlaten, en zo ver mogelijk te reizen, wat ze deed.

Als antwoord op de vraag waarom verzoekster in Polen geen asiel had aangevraagd heeft verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud ook een heel logisch antwoord gegeven: [NPO p. 9]

Bovendien, zoals hierboven reeds gesteld: waarom zou verzoekster in Polen asiel aanvragen? Het was net het land waar haar ex-partner terug vrijgelaten was; verzoekster had nooit de intentie om er permanent te blijven. Op een gegeven moment zou haar ex-partner hoe dan ook vrijgekomen zijn en had ze toch andere oorden moeten opzoeken.

Ten tweede stelt verweerster dat het vreemd is dat verzoekster in het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niets vertelde over de problemen met haar ex-partner, en enkel verwees naar de sociaal-economische problemen.

Replik:

Verzoekster verwijst naar het antwoord dat ze reeds gegeven heeft bij het CGVS: [NPO p. 15]

Ten derde stelt verweerster dat de vrees van verzoekster ondermijnd wordt door het gebrek aan kennis van de huidige verblijfplaats van haar ex-partner.

Replik:

Verweerster verwacht blijkbaar dat verzoekster actief zou zoeken naar de persoon die haar dreigt te vermoorden... Dat is eigenlijk de wereld op zijn kop. Verzoekster heeft er geen enkel belang bij om haar ex-partner op te sporen. Dat is enkel maar koren op zijn molen en vergroot de kans dat net hij verzoekster gemakkelijker zal vinden. Zich afsluiten van haar ex-partner is net de beste en meest logische reactie van verzoekster.

Ten vierde stelt verweerster dat Georgië voldoende waarborgen biedt voor bescherming tegen huiselijk geweld.

Replik:

Verweerster verwijst naar de COI van 11.12.2023, intussen bijna een jaar geleden. Voor een land als Georgië, dat aan een razend tempo richting afgrond van de schending mensenrechten rijdt, is dat een eeuwigheid. De stappen die gezet zijn in 2014, 2017 en 2018 zijn achterhaald. Intussen is gebleken dat het land een zeer sterke pro-Russische koers aan het varen is, waarbij alle bescherming van minderheden eenvoudigweg overboord wordt gekieperd. Een aanzienlijk deel van de Georgische bevolking is openlijk misogyn en homofoob. Elk teken van toegift bij een man, het weze luisteren naar een vrouw of deviant seksueel gedrag wordt aanzien als een zwakte. Het prototype van de man is er weer het ideaal. Al wie daartegen in gaat riskeert klappen of erger. Bescherming door politie of justitie is nooit een sterk punt geweest in Georgië en is op vandaag in de praktijk een lachertje. Degenen met de meeste connecties of de diepste portefeuilles hebben het er voor het zeggen. Beterschap is niet in zicht, integendeel. De wellicht goedbedoelde opmerkingen in de bestreden 8 beslissing stroken niet (meer) met de werkelijkheid in Georgië. Mogelijks bestaat er op papier nog hulp, in de praktijk is dat zo goed als onbestaande."

Verzoekers vragen in hoofddorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 17 februari 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): *COI Focus Georgië – Algemene situatie* van 12 februari 2025.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het

onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. De vrees van verzoekers wordt beoordeeld ten aanzien van Georgië, het land waarvan eerste verzoekende partij de nationaliteit bezit en waarvan tweede verzoekende partij, als kind van Georgische staatsburgers, deze nationaliteit van rechtswege ook bezit zoals blijkt uit de landeninformatie toegevoegd in het administratief dossier en niet wordt betwist in het verzoekschrift.

5.3. Uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat zij niet naar Georgië kunnen terugkeren uit vrees voor huiselijk geweld door de ex-partner van eerste verzoekende partij. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissingen, dat door verzoekers niet wordt betwist.

5.4. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekers het niet aannemelijk maken dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De bestreden beslissingen zijn gebaseerd op volgende gronden:

- (i) De vrees voor vervolging wordt ondermijnd omdat eerste verzoekende partij langer dan een jaar in Polen verbleef om er te werken zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen vooraleer ze besloot om naar België te komen om er internationale bescherming te vragen;
- (ii) De vrees voor vervolging wordt verder op ernstige wijze ondermijnd omdat eerste verzoekende partij de hoofddeden van haar verzoek om internationale bescherming, met name haar vrees voor huiselijk geweld door haar ex-partner, compleet onvermeld laat bij de Dienst Vreemdelingenzaken waar zij enkel melding maakte van socio-economische redenen als reden voor haar vertrek;
- (iii) De vrees voor vervolging wordt verder ondermijnd door het pertinent gebrek aan kennis en interesse van eerste verzoekende partij rond de huidige verblijfplaats van haar ex-partner; dit complete gebrek aan interesse staat niet proportioneel in verhouding tot haar vrees om gedood te worden door hem;
- (iv) Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Georgische autoriteiten, hoewel hun reactie ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld; Van eerste verzoekende partij kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij aantoonde dat bescherming in haar persoonlijk geval niet beschikbaar is, waar ze echter niet in slaagt;
- (v) De socio-economische problemen van eerste verzoekende partij worden gerelativeerd omdat zij deze niet spontaan heeft vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS; Het feit dat ze moeite zou hebben om zich opnieuw te integreren in de Georgische samenleving kan niet als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag worden beschouwd en houdt ook geen verband met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag; Deze potentiële integratieproblemen kunnen evenmin worden beschouwd als een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming; Bovendien heeft eerste verzoekende partij niet eens geprobeerd om informatie op te zoeken over de beschikbare hulp in Georgië waardoor zij niet aannemelijk maakt dat zij voor haar integratie niet op hulp zou kunnen rekenen in Georgië;
- (vi) De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet veranderen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Uit hetgeen volgt blijkt dat verzoekers met hun verweer geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissingen.

5.5. Zo merkt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht op dat de vrees van verzoekers op ernstige wijze wordt ondermijnd op basis van volgende pertinente vaststellingen:

“Vooreerst wordt uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Georgië op ernstige wijze ondermijnd door uw handelen in de periode vooraleer u besloot om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België. U herhaalde meermaals doorheen het eerste persoonlijk onderhoud dat u niet kon terugkeren naar Georgië omdat uw ex-partner hoogstwaarschijnlijk daar is en u vreest gedood te worden door hem (NPO 1, p. 8-10). Gelet op deze bijzonder ernstige vrees die u meent te koesteren is het toch wel héél opmerkelijk dat u na de relatiebreuk met uw ex-partner en na het uitbreken van de oorlog in Oekraïne eerst nog langer dan een jaar in Polen verbleef om te werken zonder asiel aan te vragen vooraleer u besloot om naar België te komen om asiel aan te vragen (NPO 1, p. 4 & 7-8). Het gegeven dat L.M. in een Poolse gevangenis zat in deze periode kan op dit vlak geen verschuiving bieden aangezien u wist dat hij na vijf of zes jaar zou vrijkomen (NPO 1, p. 7) en u zelf later ook aangaf dat zelfs in het geval van L.M. zijn opsluiting, hij familie en kennissen heeft die u in zijn plaats zouden viseren (NPO 1, p. 13). U werd gevraagd om welke reden u in Polen nooit asiel heeft aangevraagd en toen gaf u aan dat u niet wist dat deze mogelijkheid in Polen bestond. U werd gevraagd of u inspanningen heeft geleverd om hier informatie over te bekomen en toen zei u dat dit niet het geval was (NPO 1, p. 9). Het gegeven dat u echter zelfs niet eens de moeite hebt genomen om zich te informeren naar de mogelijkheid van internationale bescherming doet de wenkbrauwen serieus fronsen. In het algemeen staat het ook disproportioneel in verhouding tot uw vrees om vermoord te worden in Georgië dat u zolang heeft gewacht om ergens een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

In ondergeschikte orde kan trouwens ook nog worden opgemerkt het wel bijzonder frappant is dat u besloot om voor lange tijd in Polen te verblijven en te werken (NPO 1, p. 7), wetende dat uw ex-partner precies in dat land in de gevangenis verbleef. Alhoewel hij immers in de gevangenis zat, bestond nog altijd de mogelijkheid dat hij zou vrijkomen zonder dat u hiervan op de hoogte zou zijn en daarenboven gaf u zelf meermaals aan dat hij over een netwerk beschikte in Polen (NPO 1, p. 6 & 6). Gelet op deze context is het weinig logisch dat u voor Polen zou kiezen als plek om te werken en verblijven.

Ten tweede wordt uw vrees voor vervolging verder op ernstige wijze ondermijnd door een grove omissie in uw hoofde omtrent de hoofdreden achter uw verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo werd u bij de DVZ gevraagd om welke reden u niet kon terugkeren naar Georgië en toen gaf u aan dat u er vreesde op straat te belanden, dat u er niks heeft, dat u geen connecties heeft met het land, alsook dat er in Georgië geen mogelijkheid is om een job te vinden (CGVS Vragenlijst, d.d. 11/09/2023, vraagnr. 3.4 & 3.5). U heeft met geen woord gerept over het huiselijk geweld dat u ondervond door uw ex-partner, noch over uw vrees om vermoord te worden door hem bij terugkeer naar Georgië. Het was pas maanden later dat u het CGVS er via uw advocaat over inlichtte dat u eigenlijk ook vreest om terug te keren naar Georgië omdat u huiselijk geweld meemaakte met uw ex-partner, dat hij u ook na jullie relatie bleef bedreigen en omdat hij ervan op de hoogte was dat u in België was (mail advocaat, d.d. 15/01/2024, zie administratief dossier). Het gegeven dat u hier eerder tijdens de asielprocedure in alle talen over zweeg staat haaks op uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangezien u toen aangaf dat u vreest gedood te worden door uw ex-man bij terugkeer naar Georgië en zelfs stellig beklemtoonde dat u enkel hem vreesde (NPO 1, p. 10). Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd om welke reden u niks over uw ex-partner heeft vermeld tijdens uw DVZ interview en toen zei u dat dit was omdat u veel stress ervaarde toen. U zei dat u pas besloot om de waarheid te vertellen eens uw vrienden in België u dit aanraadden. U werd erop gewezen dat u bij de DVZ expliciet werd gevraagd om welke reden u niet kon terugkeren naar Georgië en er werd u gevraagd of u het in dit verband niet belangrijk vond om uw hoofdvrees te vermelden en toen zei u opnieuw dat u schrik had (NPO 1, p. 14). U werd gevraagd waar u dan precies schrik voor had en toen zei u dat u bang was dat uw ex-partner u zou vinden en vermoorden. U zei ook dat u het beste belang van uw kind in het achterhoofd hield bij deze beslissing (NPO 1, p. 15). Deze verklaring kan het CGVS echter niet overtuigen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, en dat zij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Daarenboven worden al uw verklaringen bij de Belgische asielautoriteiten vertrouwelijk behandeld – waar u ook reeds bij de DVZ op werd gewezen – waardoor uw verklaring dat u bij de DVZ niks vermeldde over uw vrees jegens uw ex-man uit angst dat hij u zou vinden geen steek houdt. Daarnaast kan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat het net in het belang van uw kind zou zijn om van in het begin de waarheid te vertellen over uw vrees voor vervolging ten opzichte van Georgië aangezien het CGVS zo beter in staat is om een correcte beslissing over uw asielsdossier te nemen. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vrees verder.

Ten derde wordt uw vrees verder ondermijnd door uw pertinent gebrek aan kennis en interesse rond de huidige verblijfplaats van uw ex-partner. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd in welk land uw ex-partner zich op dat moment bevond. U zei dat u het niet wist en dat u hoopte dat hij niet naar België zou komen omdat u er 100% zeker van was dat hij u in dat geval zou doden (NPO 1, p. 10). Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u een update had over zijn huidige verblijfplaats, waarop u antwoordde dat u daar geen enkele informatie over had. U heeft ook geen enkele poging ondernomen om hier informatie over te krijgen (NPO 2, p. 6). Het staat buiten kijf dat uw gebrek aan interesse op dit punt hoegenaamd niet proportioneel in verhouding staat tot uw vrees om gedood te worden door hem.”

De Raad stelt vast dat verzoekers er in voorliggend verzoekschrift niet in slagen om deze pertinente vaststellingen uit de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met deze motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze minimaliseren of tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten. Verzoekers stellen bovenstaande pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen geenszins in een ander daglicht waardoor deze, bij gebrek aan dienstig verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad integraal worden hernomen.

5.6. Verder is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij geen beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen

bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, en uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 12 februari 2025 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 17 februari 2025 wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Wat betreft huiselijk geweld blijkt uit voormelde informatie dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Georgische strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Verzoekers werpen hier geen ander licht op. In hun verzoekschrift beperken zij zich tot het - op algemene wijze - uiten van kritiek op de beschermingsmogelijkheden in Georgië. De Raad wijst erop dat het aan verzoekers toekomt in concreto aan te tonen dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijven. In het verzoekschrift verwijzen verzoekers naar dezelfde informatie waarop de bestreden beslissingen zijn gebaseerd en poneren dat deze informatie achterhaald is. Verzoekers reiken echter zelf geen informatie aan die afbreuk zou kunnen doen aan of een ander licht zou kunnen werpen op de voormelde motieven en/of de landeninformatie waarop deze motieven steunen. Derhalve treedt de Raad de commissaris-generaal in deze motieven integraal bij. Uit de voorliggende informatie blijkt, zoals geactualiseerd door de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 17 februari 2025 en zoals door verzoekers op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, duidelijk en genoegzaam dat de Georgische autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan al hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoekers zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zouden ondernemen en stappen zouden zetten, toegang kunnen verschaffen tot de nodige hulp, bescherming en ondersteuning vanwege hun eigen nationale autoriteiten.

5.7 De overige motieven van de bestreden beslissingen inzake de socio-economische problemen van eerste verzoekende partij en haar vrees voor re-integratie in de Georgische samenleving worden in het verzoekschrift geheel ongemoeid gelaten en blijven, bij gebrek aan dienstig verweer, eveneens onverminderd overeind.

5.8. Tenslotte treedt de Raad de commissaris-generaal ook bij wat betreft de motivering inzake de door verzoekers bijgebrachte documenten, dewelke in het verzoekschrift eveneens ongemoeid wordt gelaten.

5.9. Het verweer van verzoekers is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van de motieven blijft onverminderd overeind en wordt het door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

5.10. Er kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengen verzoekers geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land van herkomst, Georgië, een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.12. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.13. Waar verzoekers ondergeschikt vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om een beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van eerste verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van eerste verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS